

РЕШЕНИЕ

№ 2174

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7415** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Я. Б. Г. чрез процесуалния си представител адв. П. срещу Решение от 27.05.2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8-ми състав, постановено по АНХД № 2421 по описа за 2021 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3763804, издаден от ОДМВР / в решението погрешно е посочено СДВР/. С потвърдения ЕФ на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касаторът е наложено административно наказание "глоба", в размер на 400 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон. Според касатора въззивния съд не е обсъдил всички възражения в жалбата, по – точно тези свързани с непосочване на санкционираното лице, което е съществено процесуално нарушение,

както и техническото съответствие на устройството с изискванията на чл.4 от Наредба №812з-532/2015г. Твърди се, че не е доказано на мястото на нарушението да е поставен ограничителен знак за скорост В-26. Моли се за отмяна на съдебното решение и отмяна на ЕФ. Претендира разноски.

Ответникът СДВР изразява становище по касационната жалбата в писмен отговор. Претендира юрк. възнаграждение, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIII -ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че съгласно запис от техническо средство Тип SITRAFFIC Е., което представлява стационарна система за видеоконтрол на 20.12.2019 г., в 15:29 часа, в област С., по ПП I 6-М. км. 179+158 с посока П., при ограничение на скоростта 60 км/ч за извъннаселено място, въведено с пътен знак В-26 с автомобил „БМВ Х5 Д. 30Д с рег. [рег.номер на МПС] , жалбоподателката управлявала лекия автомобил и е нарушила разпоредбата на чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 ЗДвП като вместо с разрешена скорост от 60 км/ч се е движила със скорост от 102 км/ч /при измерена скорост от 106 км/ч и приспаднат толеранс от 3км/ч/ и по този начин превишила разрешената скорост с 42 км/ч. Въз основа на видеоматериала СДВР издал електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3763804, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 5 ЗДвП на Г. била наложена глоба в размер на 400 лв.

СРС е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е било технически изправно. Приел е, че заснемането е извършено при спазване на правилата за това и че от приобщените писмени доказателства и веществени доказателствени средства /снимков материал/ по безспорен начин се установяват елементите от фактическия състав на административното нарушение, за санкционирането на което е издаден електронният фиш. Посочил е, че деянието правилно е квалифицирано като административно нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 от ЗДвП и на извършителя му е наложено предвиденото за него в чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП административно нарушение - глоба в размер на 400 лв.

Настоящият състав намира обжалваното решение на районния

съд за правилно и обосновано.

Фактичката обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. Вярно е, че в решението на съда се констатира фактически грешки, но същите не са отразяват на волята на съда по начин, че да я опорочават като противоречива и неясна. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това. Противно на твърденията на касатора, не се установяват пороци в административнопроизводствената дейност на органа от такъв характер, че да е опорочено по съществен начин производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето.

Неоснователни са възраженията на касаторката, че съдът не се е произнесъл по направеното възражение за техническата изправност на използваното средство. В оспореното решение е посочено, че техническото средство е видео-радарна система, която е преминала съответната техническа проверка, а впоследствие е преминала и последваща проверка. По делото е приложено Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 09.10.4823 , издадено от производителя със срок на валидност на Удостоверението, а не на техническото средство както неправилно е възприел това доказателство жалбоподателя до 06.10.2019г. Именно поради изтичане срока на удостоверение, на процесното техническо средство е направена последваща проверка, за което е съставен Протокол №34-С- ИСИС /21.06.2019г. за проверка на стационарната система за видеоконтрол, монтирана в района на М. , от който е видно, че процесното устройство SITRAFFIC E. отговаря на изискванията на чл.4 от Наредба №812з-532/2015г. По делото е представена снимка на движещия се автомобил, с идентификационен номер, с посочени G. координати на заснетото нарушение, дата на заснемане, скорост на движение- 106 км/ч. Съгласно чл.182 ал.2 т.5 от ЗДВП за превишаване на скоростта от 41 до 50 km/h – е предвидена глоба 400 лв., следователно размерът на глобата е законосъобразен. Вярно е, че на приложената снимка е посочено превишение на скоростта с 102,82 км/ч, а в електронния фиш-с 102 км/ч, но тъй като е приета по-ниска стойност на превишение, то това разминаване не се отразява неблагоприятно на жалбоподателката, поради което не е съществено процесуално нарушение.

Не се споделят и възраженията, че не е ясно кое е санкционираното лице. В процесния фиш е посочено, че ползвател на автомобила е „Галерия 2016“ ООД, със законен представител Я. Б. Г.. Видно от представените образци на електронни фишове в тях се сочи алтернативно собственик / ползвател. Не може да се приеме твърдението, че жалбоподателката не знае дали е собственик или само ползвател на автомобила, както и че не ясно дали на физическото лице или на юридическото лице е наложена глобата, при посочване на името на физическото лице, за което е пояснено,

че е законен представител на дружество.

По отношение на възражението, че липсват доказателства на мястото на нарушението да е поставен ограничителен знак за скорост, то съдът намира, че в приложените доказателства- снимков материал и протокол за проверка на радарна система е посочено зададеното ограничение на скоростта, поради което не възниква съмнение за това обстоятелство. Пред въззивната инстанция жалбоподателката е имала възможност да направи такова възражение, респективно доказателствено искане за оборване на направените от органа констатации, но не се възползвала от това.

При тези фактически установявания съдът не споделя доводите на касатора за допуснати нарушения.

Следва да се посочи, че законодателят е установил облекчена форма и процедура по издаване на ЕФ в разпоредбите на чл. 189, ал. 4-12 от ЗДвП, при която не се съставя акт за установяване на административно нарушение (АУАН). По силата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното / заплащане. Законоустановените реквизите на документа не предполагат посочване на датата на неговото издаване, а единствено на дата и час на извършване на нарушението, което е логично предвид установяването му с автоматизирано техническо средство по смисъла на пар. 6, т. 65 от ДР на ЗДвП. Съгласно пар. 6, т. 63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи.

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. В електронния фиш са отразени данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане.

Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско

възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане разноси по реда на АПК. На основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът счита че следва да определи минимално възнаграждение от 80 лева за участието на юрисконсулта на ответника, като тези разноси следва да бъдат възложени на касатора

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XIII-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.05.2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8-ми състав, постановено по АНХД № 2421 по описа за 2021 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3763804, издаден от ОДМВР.

ОСЪЖДА Я. Б. Г. да заплати на ОДМВР сумата от 80/ осемдесет/ лв. разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.